

чувство“. Възмущението си и урока отъ този опитъ Селимински облича въ сентенциозното заключение: „Всѣки българинъ нека си отваря очитѣ, когато има работа съ гърцитѣ било въ общо дѣло, било въ частно, защото тѣ гледатъ да излъжатъ другитѣ нарсоди, и това наричатъ достоинство и висше остроумие“.

Участието на българитѣ въ Завѣрата се изразява както въ воюване подъ гръцко знаме на югъ, така и въ организиране на съзаклетия и помощи въ самата България. Колкото се отнася до първото, заслужва да припомнимъ случая съ Петъръ Моралията отъ Сливенъ, на който спира внимание и нашиятъ Селимински. Този Хаджи Петъръ изпква като една отъ най-бележититѣ фигури на гръцкото възстание: неговото име се поставя наредъ съ имената на Караисаки и Грива, то е недѣлимо отъ спомена за славнитѣ победи въ Тесалия и Епиръ. Хаджи Петъръ не е билъ, обаче, едничкитѣ сливенецъ въ гръцката Завѣра. Освенъ него, запомненъ е тамъ Василь Вълчето, който после се завърналъ въ Сливенъ и туку билъ убитъ отъ турцитѣ. По сжщия начинъ се отличилъ катсо храбъръ хетеристъ и Вачо Калянджи отъ гр. Лѣсковецъ, който потеглилъ съ други българи отъ този градъ и отъ гр. Езлена, за да участвува въ биткитѣ. Следъ като се сражавалъ начело на единъ отредъ възстаници въ Гърция, Вачо останалъ тамъ, като капитанъ на рибарски корабъ. Неговъ синъ е Цани Калянджи, който се отличилъ презъ рускитѣ войни отъ 1829 и 1854 г., а внуци му сж бележититѣ отпосле български родолюбци отъ Лѣсковецъ Ив. С. Ивановъ и Павелъ Калянджи. Общо за България единъ мемоаристъ отъ покъсно (18369) бележи: „Нашитѣ бащи, дѣдове приказватъ на насъ, младитѣ: до 2000 българи по гръцката Завѣра сж отишли да проливатъ кръвъ за тѣхнитѣ по вѣра братя и мнозина отъ тѣхъ измрѣха юнашки на бойното поле у гръцката земя“.

Въ България хетериститѣ сж брояли много привърженици както между гръцкото висше духовенство, така и между видното и будното българско гражданство, повлияно отъ новитѣ свободолюбиви идеи. Раковски, като говори въ единъ памфлетъ противъ гърцитѣ, какъ въ 1821 г. билъ повдигнатъ бунтъ въ Елада „подъ името на вѣрата“ и какъ той билъ нареченъ Завѣра, „съ българско название и отъ самитѣ мними гърци“,